

Wekelijks leed

24

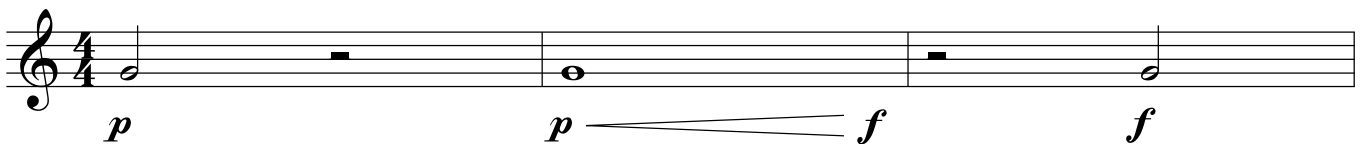
Vergeet niet om deze week weer je noten uit te kiezen die je extra aandacht geeft.

We gaan het hebben over crescendo.

Een crescendo geeft richting. Dat kan in het klein als hairpin (< >). Of in het groot als een overgang van *pp* naar *ff*. Of alles ertussen in. Soms als verrassingseffect: een crescendo gevolgd door *p* op het moment dat je *f* verwacht. Soms juist om een verrassing te voorkomen als een inleiding naar een sterkere dynamiek.

De technische moeilijkheden vind je eigenlijk al in al het Wekelijks leed van de afgelopen weken. Elke dynamiek heeft zijn eigen technische uitdaging. Als je een crescendo maakt ga je van de ene dynamiek naar de volgende en dus moet je de verschillende technieken met elkaar verbinden.

De eerste oefeningen gaan uitsluitend om techniek. Speel een noot *p*. Als het meteen mooi is, prima. Als je nog niet tevreden bent: oefen even tot je hem mooi *p* hebt. Speel de noot nogmaals, dan twee tellen rust met bevrozing (adem, embouchure, stok, streek bevriest, zodat je de noot met crescendo niet opnieuw begint, maar voortzet vanuit de vorige noot). Nu een noot met crescendo naar *f*. Als je *f* bereikt hebt neem je weer twee tellen rust met bevrozing en vervolgens speel je de noot nog een keer *f*. Controleer of de fortenuot mooi is zoals je hem wilt hebben.

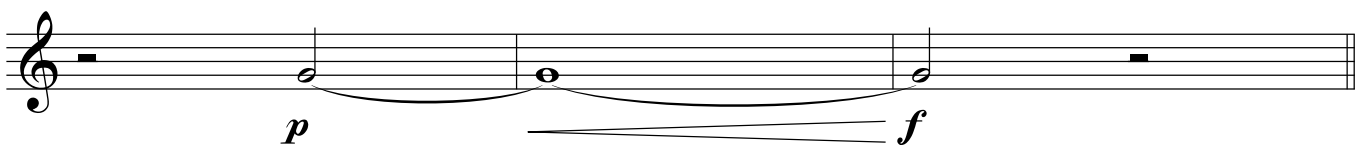

Als het *f* nog niet mooi is, oefen dan eerst de fortenuot los van de oefening tot je hier ook tevreden over bent. Pak de oefening dan weer van het begin af op.

Lukt het om deze oefening een aantal keren op verschillende toonhoogtes in één keer goed uit te voeren, ga dan naar de volgende oefening.

De volgende oefening gaat om het crescendo zelf.

Begin weer *p* maak een crescendo naar *f* en houd nog even aan.

Check de volgende punten:

- Blijft je adem/streek en kracht/druk tijdens het gehele crescendo in balans?
- Blijft de noot zuiver?
- Blijft je toon mooi?
- Is het crescendo gelijkmatig?

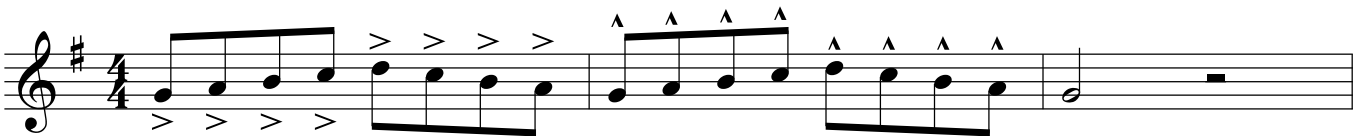
Doe deze oefening op verschillende hoogtes en met verschillende dynamische variaties.

Het staand en liggend accent gecombineerd.

Om het verschil tussen deze twee accenten goed te proeven, gaan we ze deze week combineren.

Lees de accentpagina's van de afgelopen drie weken nog een keer door en doe een enkele oefening nog eens over om te kijken hoe het ook weer was.

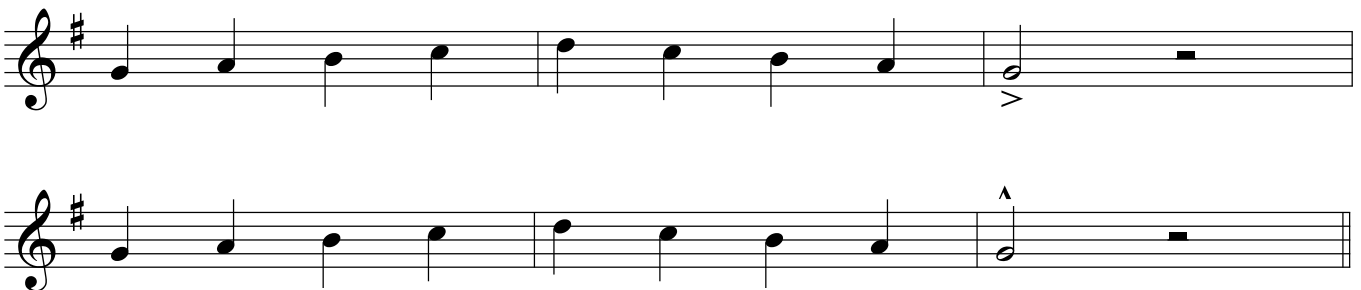
We gaan meteen door naar de eerste oefening. Een stijgende en dalende kwint uit een toonladder. Ik heb G gepakt, maar elke toonladder is goed. Je kunt ook: 'Boer er ligt een kip in't water' spelen. Dat komt op hetzelfde neer. Speel de eerste maat met liggende accenten en de tweede maat met staande accenten.

Als het goed gaat merk je de volgende verschillen.

- De noten met liggende accenten 'veren'. De noten met staande accenten niet.
- Liggende accenten speel je met richting, staande accenten staan op zich.
- De maat met de liggende accenten klinkt lichter dan de maat met staande accenten.

Bij de volgende oefening gebruiken we dezelfde noten, maar nu om op een accent uit te komen. Boven op een liggend accent, onder op een staand accent.

De verschillen zijn nu iets anders:

- Het liggend accent is een logisch gevolg van de toonladderfiguur ervoor.
- Het staand accent staat meer op zichzelf. Je speelt bijna vanzelf een korte komma voor de noot met het accent.
- Het slot van de noot is bij het liggend accent veel natuurlijker dan bij het staand accent, dat abrupt eindigt.
- Het liggend accent past binnen de dynamiek waarin je speelt. Voor het staand accent tap je waarschijnlijk uit een sterker vaatje (toonladderfiguur *mf*, staand accent *f*).

Zoek als laatste oefening weer een stuk op in je eigen bibliotheek. Weer een niet te moeilijk muziekstuk. Ga op zoek naar plekken waar je een accent kunt verwachten en plaats daar een teken. Kijk hoe verschillend het spelen wordt als je de ene keer een liggend en de andere keer een staand accent speelt.

Deze week de familie toonladders van A.

